

MAGYAR KURIR.

Indult Bécsből, Pénteken, November' 2-dikán, 1827.

Spanyol Ország.

Néhány tudósítások a' Katalóniai revolúziós történetekről: — „

„Perpignánból Okt. 15-dikén. Királyi fő vezér Gróf d' Espána folytatja a' hadi munkát. Most Bergában van a' fő hadi szállása. Az Insurgens vezér Jep-dels-Estans' sergeit, melynek kergetésére indult, még nem érhetette utol. Ezen rebellis Főnek Olótban van főbb tanyája. Caragol (Seperes), a' másik rebellis Fő, Igualadában, a' harmadik, kinek neve Monastos (Montané), Calafban tanyáznak.

„Mikor Gróf d' Espána Manresába bément, a' Magistrátus ajánlást tett neki, hogy a' szállásán 30 személyekre térített asztal fogja várni. G. d' Espána elfogadta az ajánlást, hanem megérkezvén az edényeket az étellel, kosarakba rakatta 's a' betegek' házába küldötte; 's arról, hogy oda küldötte, nyugtató írást adatott magának, 's ezt a' Magistrátusnak kezébe küldötte. —

„Tarragonába még csoportosan folynak bé a' magokat megadó főbb emberek. Itt valamint szintén Tortósában is, azalatt, míg ezen revolúzió divatjában volt, a' házakra is felírták a' lakosok ezen táborikiáltásokat: Éljen az Inquisitio! Veszszenek-el a' Negrósok! — de a' Király' odaérkezése után levakarták.

„Castan, a' 4-gyedik Agraviados vezér, ki Olóttól 2 órányira Sankta Pazban tanyáz, a' Figuerasi Kormányozóhoz

izent, hogy, ha az Amnestiát személyesen rá is kiterjesztik, úgy ő a' maga egész tsapatjával a' Királyi sergekhez tsatolván magát az Insurgensek ellen fogja fordítani fegyvereit. —

„Madridból Okt. 12-dikén. A' Királyné útnakindulása e' hónap' 12-dikére van határoztatva Valencia felé, honnét a' Királlyal lejendő találkozás után, együtt, elébb Barcellonába, azután Saragossába, Navarrába, Arragoniába folytatván útozásokat, végre Ó Kastilián által térnek vissza Madridba. —

„Már ezek a' városok adták magokat a' Királyi hatalom alá: Vique, Manresa, és a' Talarui környék. A' Királyi sergek minden akadályratalálás nélkül haladnak előre északi Katalonia felé. Az Ebro jobb partján eltörlötte K. Generális Longa az ott tanyázott Insurgenseket. —

„Már lehet tudni hova lett a' Manresai Junta. Nem volt igaz az a' felölle elterjedt hír, hogy magát a' Királynak alája adta volna. Ő is a' Jep-dels-Estans' sergeivel a' hegyek közzé vonta el magát. —

„A' Király Tarragonában két olly Végzést adott-ki, mellyek által nagyon megnyerte sok nyughatatlan Katalóniai embereknek szívét. Egyik által a' parantsoltatik, hogy az adót nem kell a' néptől katonai exe kuti ó által kívánni, 's hogy ezen tekintetben az 1735-dik esztendő béli, Dec. 20-dikán kiadatott 's az 1790-ig fennállott rendelések hozattassanak vissza, mellyek-

nek foglalatja szerént a' Kataloniaiak' adó-fizetése, jóval alább szállittatik, 's azok a' huzavonások, és alkalmatlankodások is elháríttatnak, mellyeknek 1790 óta a' Kerületek 's faluk' Bíráji gyakran kitétettek. Nyilván való kifejezések által parantsoltatik ezen végzésben, hogy az abban felhorádatott ingerlő kötelőkódések többé elé ne forduljanak."

A' másik végzés a' Kataloniai ármádákhoz 's az egész tartomány' Felvígyázójihoz van intéztetve az Igasság Ministere Calomarde úr által, és illy szavakból áll: — „

„A' Király a' mi Urunk, mint népeinek jó atyja, azon sebeknek meggyógyítatásokra, mellyeket ezen hűséges tartományon a' gonoszság és megvakulás által éjtettek, önként arra az áldozat-tételre határozta magát, hogy Felséges Hitvesétől és Familiájától megválván, Udvara' kellemetességeit oda hagyja, a' végre, hogy sietve azon gyermekeinek segedelmére jöj-jön, kiknek ezen Fejedelemség' belső részein az ő Felsége atyai gondoskodására vala szüksége. Meg nem elégedvén azzal, hogy a' támogatást békességszerző eszközöknek elővétele által eltsendesíttse, arról is gondoskodott ő Felsége a' maga böltsessége szerént, hogy több olly rendű alattvalójinak, kik a' Királyi kintstárból fizettetnek, a' környülállások miatt megsaporodott személyes szükségeiken segítsessen, 's nékem ezen tekintetben gondosan megparantsolta, hogy ezen tisztviselőknek azon szerentsés napon, mellyen ő Felsége a' maga születését innepli, Kegyelmességet nyilatkoztassak-ki. Ezen kegyelmességét pedig azon revolúziós tisztekre is ki akarja terjeszteni ő Felsége, kik az ő szavaira halgatván 's bizakodásokat a' Királyi kegyelmességbe helyheztetvén, megbánással hozzá folyamodtak, 's a' botsánatért esdeklettek.

„Szabadságot veszek magamnak arra,

hogy a' Királyi nagy szívűségnek ezen munkáját, melly által azok, kik abból részesíttetnek, megnyugtatódhatnak, haladéknélkül végre fogom hajtani, olly célzással, hogy a' mi nagy Királyunknak és Urunknak Hősi tselekedete felől magát az egész világ meggyőzhesse. —

A' Madridi Udvari ujságban ezek találtattak Oktob. 7-dikén: — „

„Gen. Gróf d' Espána a' Kataloniai armada' fő vezére jelenti a' Királynak a' mi Urunknak, hogy az insurgensek nagy számmal vissza tértek hazájokba azólta, hogy a' Király' Proklamátziója köztök kihirdettetett. A' Cerverai Insurgensek' vezére olly bizonyossáttéttel hirdettette-ki ezen Proklamátziót az alattalévők között, hogy ez valósággal egy igaz Akta. Ez nagyon számos Banda vala: de mihent a' Proklamátziót vette, azonnal mind egyig Generális Monethéz ment és által adta neki a' fegyvert. A' Villa Franka-del-Pandesi Banda széllyel oszolván, az Insurgensek egyenként vissza tértek hazájokba. Ennek vezére Don Podró Morató maga haladék nélkül megjelent személyesen Tarragonában a' Király előtt, 's egészsergő' nevében béajánlotta hódolását, magáról olly jelentést tévén, hogy a' szerént bánjon velle ő Felsége, mint jónak fogja találni. A' Villa-Bellai Bándából 25, a' Mombrio-del-Campóiból 48 emberek tették' le a' fegyvert a' magok vezérjekkel Albajaral együtt, ki ezen revolúzió előtt Kapitány volt a' Királyi Önként vállalkozottak között. Így tselekedtek 60 emberek, kik Tarragonából való emberek voltak, de a' kik közt katona szökevények is 10-zen találtattak. Ezek a' magok Nadal nevű Al-Hadnagyjoknak adták által a' fegyvert. Caragol, a' Manresai Junta előlütője, mint némel-lyek erőssítik, jól gondoskodott maga felől; sokáig hordozta a' maga tsapatját, míg végezetre kinyilatkozott a' dolog, hogy tsak azért, hogy célját eltitkolhassa, melly a'

volt, hogy azalatt minden ragadományait hajóra rakatta, 's bátorságba küldötte, 's utóljára maga is útat vesztvén, vagyona után indult. — „A' Király kívánt jó egészségben van Tarragonában.

A' Király nevében illy Végzést intézett az Igasság' Ministere a' Katalóniai Audienciahoz, fő Ítélszékhez, hogy az egész tartományban hirdettesse ki: — „

„A' Király a' mi Urunk nagy kedvetlenséggel hallotta, hogy ezen Fejedelemségnek több helységeiben, gondolatlanságból és esztelen módon több olly személyek megbántattak, kik magokat a' Király' meghívásának alája adván, a' revolutziót, melybe vagy eltsábittatás vagy egyéb módok által belé vonattattak vala, elhagyván, hazájokba vissza tértek. Király ő Felsége, kinek Fejedelmi méltósága ezen revolutzió által legközelebbbről megsértetett, az első vala, ki az eltévedett alattvalóknak rendetlen tselekedeteikről elfelejtkezvén, őket a' magok kötelességeik mellé való visszatérésre meghívta, 's nekik az ő bűnös tselekedeteiket atyai nyájassággal megbótsátotta. Azok, kik az ő Királyi Felsége szavainak füleket nyitottak, már ezáltal egészen alája adták magokat a' Királyi és törvényes oltalmaztatásnak. A' Király a' maga jó akaratú Országlási systemája szerint meg nem engedheti azt, hogy valaki, kiváltképpen a' jelenlévő környülállások között megpróbálni mérészelje, hogy azon boszszankodásnak eleget tegyen, mellyet most, a' magok Királyoknak példaadását követvén, minden jó gondolkodású alattvalóknak számkivetésbe kellene küldeni. Ő Felsége azt kívánja, hogy a' Fő Törvényszék mindeneket megintsen, hogy senki azon személyeket, kik az Amnestiát elfogadván hazájokba vissza tértek, se tselekedettel, se szóval, se valamelly boszszankodási nyilatkozattal, meg ne bántsa, mivel hogy ő Felsége mind azokat tör-

vényesen meg fogja büntettetni, a' kik e'féle törvénytelenégeket elkövetnek. Tudni fogja ő Felsége a' revolutziósoknak tselekedeteiket az igasság' serpenyőjében maga megmérni, hogy a' maga Felséges jámborságának munkáit, vélek ahhoz képepest éreztesse. Költ Tarragonában Okt. 6-dikán 1827-ben. Aláírta: — „

„Ribas Ferencz.

Nagy Britania.

Ezen birodalomnak óriási tengeri ereje a' folyó 1827-dik esztendőnek ennyiben állott:

Olly hajóji, mellyek tüstént elkészülhettek a' kivezésre, ennyin voltak: —

7	Linéahajók	120	ágyusok
10	— —	104	— 110
14	— —	78	— 84
60	— —	74	— —
6	— —	66	— —
97	Frégátok	60	— 44 ágyusok
5	— —	36	— 32 —

továbbá 155, több féle aprobbak, 18—10 ágyusok.

A' hajóépítő mívhelyen találtak:

6	Linéahajók	120	ágyusok
1	— —	110	ágyus
7	— —	84	— 80 ágyusok.
1	— —	64	— —
36	Frégátok	52	— 48 ágyusok.
és 47	több apró	— 28	— 10 ágyus —
			mind együtt — „

„ 447 hadi hajók.

Olly hadi hajóji is' vagynak, mellyek ugyan már nagyon megromladoztak 's megavultak, de a' mellyek szükségben tsakugyan használhatók lehetnek. Ezeknek számát is lehet tenni 110-re.

Görög Ország.

Folytatása a' 35-dik számú M. Kurírban találtak Korfui tudósításnak: — „

„Okt. 4-dikén az éjjelt a' nagy szél miatt a' szabad tengeren kéntelenítették tölteni Adm. Codrington ő Exc.ja, 's csak 5-dikben estve felé evezhetett bé a' Papa' öblibe, hol néhány Török hajókat is állani szemlélvén, onnét kivezni 's evezéseket Dél felé a' többi Török hajókhoz venni, kényszerítette őket. Okt. 6-dikán az egész Török hadi hajós serget, a' melly tsupa Linea, Frégát, és Korvette hajókból állott, Zantétól Dél felé látták evezni. Ekkor négy Britannus hajóktól kísértetett.

„Ő Exc.ája az Admirális úr 8-dikban estve felé vissza tért Zantéhez, de 12-dikben ismét kivezni 's evezését Navarinhez venni készült, minthogy 13-dik és 14-dik között a' Frantzia Flottát is várták Milótol oda, hova az Ánglus Flottától lett elválása után útját vette vala. —

„Az Orosz hajók Osztálya ezen hétnek végen evezett-el Zante mellett; ez is a' Navarini tengerre evez. E'szerént mind a' három, tudniillik, Ánglus, Orosz, és Frantzia Flották éppen azon időben fognak a' Navarini kikötőhely előtt együtt lenni, mikor a' fegyvernyugvásnak ideje elvégződik. —

„Mi nyughatatlankodással várjuk, hogy a' husz vagy 21, fegyverszünési napok után, mitsoda további eszközöket fognak a' három özsze szövetkezett Hatalmasságoknak Flottájik a' Porta Flottája ellen elé venni.“

A' Navarin előtt September vége felé és Okt. elején elé fordult történetekre, mellyekről már két versben írtunk, most még egyszer vissza térünk, azért, hogy egy tudósító, ki, éppen ott jelen lévén, mindeneket szemével látott 's füleivel hallott, igen pontosan leírván ezen dolgokat, több olly környülállásokról is említést teszen, mellyek előbbeni leveleinkben nem fordultak elé. Annyival nevezete-

sebb pedig ezen tudósításban az, hogy ebben azon alkudozás adatik elé, a'melley Ibrahim Basa, és Codrington 's Rigny Admirálisok között elé fordult: „

„Ibrahim Basa már Sept. 19-dikén kiküldötte vala hadi hajójinak egy Osztályát a' Kapudana-Beg' vezérlése alatt a' kikötőhelyből, gyanithatóképpen annak megpróbálására, hogy mi módon fogja ezért magát az Ánglus Anmirális kijelenteni, ki még ekkor, néhány napok olta csak maga evezett alá's-fel néhány Ánglus hajókkal a' Navarini öbölben. —

„Mihent Adm. Codrington ezen Török hajóknak kivezését látta, tüstént egy Frégátot küldött-el 's megizente a' Kapudana-Begnek, hogy térjen vissza a' kikötőhelybe, különben erőszak által fog arra kényszerítettetni. A' Beg erre úgy felelt, hogy néki ezen fenyegetődzés nagyon tsudállatosnak tetszik, 's e'felől a' maga fővezérét Ibrahim Basát minden esetben tudósítani kell, a'ki néki csak egyedül küldhet parantsolatokat. —

Látván Codrington, hogy a' Kapudana-Beg állandó képpen megmarad azon feltétel mellett, hogy az Ibrahim Basa' parantsolatja nélkül vissza nem tér Navarinba, egy tisztet küldött-bé Ibrahimhoz, olly írással, melyben őtet a' Londonban Jul. 6-dikán köttetett Alkú felől tudósította. Ibrahim Basa azonnal kiküldötte a' maga Drogmanját az Ásiára. Adm. Codringtonhoz olly váloszszal, hogy ő ugyan, mint hogy Császárjának meghatározott parantsolatja nélkül nyilvánságos ellenségeskedésre botsátkozni nem akar, megparantsolta a' Kapudana-Begnek, hogy Navarinba térjen vissza: de hozzá tette nyilatkoztatásához, hogy ő, ha néki az ő Császárja a' kivezést ismét megparantsolja, ő akkor egész hajós sergével ki fog evezni, és semmi tekintettel nem fog lenni a' három özsze szövetkezett Hatalmasságoknak ellentállására, 's a' legnagyobb

veszedelemre ki fogja magát tenni, 's pontosan tellyesíti egy olly Vezérnek kötelességeit, ki nem bir azzal a' hatalommal, hogy a' maga Országlószékének parantsolait vizsgálja. —

„Sept. 21-dikén a' Frantzia Flotta is özsze tsatolta magát az Anglus Flottával a' Navarini öbölben — 's 22-dikben Adm. Rigny is bé küldötte a' maga Staféta nevű Korvettjét Ibrahimhoz, az Adm. Codrington leveléhez mindenben hasonló értelmű levéllel.

„Sept. 23-dikán azt kívánták Codrington és Rigny urak Ibrahim Basától, hogy adjon nekik audientziát, ki ezt nékik készséggel meg is ígérte. Rigny még azon napon bément két hajókkal az öbölből a' kikötőhelybe, 's 24-dikben Codrington úr is bévezett ugyan oda az Ásiával és két más hajókkal. A' közönséges audientziaadás 25 dikben reggel tartott. A' szokott tisztelkedéseknek végződése után, azt kívánták a' két Admirálisok Ibrahim Basától, hogy az ő' véle való beszélése tsak egyedül az ő' első Drogmanjának jelenlétében essék. Ibrahim úgy felelt, hogy ő' ezt véghez nem viheti, és hogy ő' tsak minden tisztjeinek jelenlétekben hallgathatja-meg őket. —

Ekkor illy nyilatkoztatást tettek a' két Admirálisok: Ők meghatározott parantsolatokat vettek Udvaraiktól, hogy a' vérontásnak vessenek véget, és hogy a' két (Görög és Török) hadakozó Hatalmasságok között azt, a' mellyek erre szép módon rá nem akar állani, srőszak által kényszerítsék. A' Görögök ezen kívánságnak már készséggel alája adták magukat: és ha ő, Ibrahim Basa, a' hadakozást egyedül folytatni akarja, úgy a' maga Flottáját nagy veszedelemre, 's Császárja' ügyét játékra fogja kitenni. —

„Ibrahim Basa úgy felelt az Admirális Uraknak, hogy Császárjának meghatározott parantsolatja nélkül nem fog

először rájuk tüzet adatni, de ha erre parantsolatot talál venni, már ezen esetben, a' maga ellenségeinek nagyobb erejére semmit se tekintvén, és semmi veszedelemtől nem félvén, tellyesíteni fogja Urának parantsolatját. —

„Az Admirális Urak ekkor azon iparkodtak, hogy megértessék véle, melly elégtelen legyen a' Portának ellentállása arra, hogy az Öszszeszövetkezett Hatalmasságok' akaratját meggátolhassa, melyre Ibrahim úgy felelt, hogy neki tsak az a' kötelessége, hogy Urának parantsolatait tellyesítse, a' nélkül, hogy azokra valami megjegyzést tegyen, ki, tsak maga tehet arról ítéletet, hogy belé mérészel-e ezen tsatázásba botsátkozni, vagy nem. Ő, Ibrahim, nem egyéb, tsak Ura' parantsolatjának végrehajtója, 's mind azokat legkisebb különbség nélkül, mint ellenségeit úgy tartja, kik, akár mi nemű fogás alatt igasságtalan hadat indítanak az ő' Ura ellen. —

„Több illy nemű beszélgetések után végezetre abba egyeztek-meg, hogy Ibrahim Basa, valameddig új parantsolatokat nem veszen, addig a' tengeren semmi hadi munkát nem teszen. Egyéb eránt azt is megjegyzette Ibrahim, hogy az alatt, míg a' két Admirálisok neki azt parantsolják, hogy semmi tengeri munkát ne tegyen, Lord Cochránnak minden akadályoztatás nélkül megengedig, hogy Patrás mellett 28 Görög hajókkal a' kiszállást megpróbálja, 's ezen várat elfoglalni iparkodják. —

„Erre a' két Admirálisok magígérték neki, hogy Cochránt az Ibrahimmal kötött egyezésről tüstént tudósítani fogják 's meghívják, hogy részéről ő is minden ellenségeskedést szüntessen-meg. —

„A' két Admirálisok végezetre még egyszer megújították azon kívánságaikat, hogy a' Basa nékik magános audientziát adjon: de ő' ezt most is megtagadta. Az-

után mind ketten oda hagyták a' kikötő-helyet, minekutánna az Ibrahim' tiszteletere, mind ketten 19—19 ágyulövéseket tettek. E' történt 26-dikban estve. — (Miket próbált Ibrahim még azután is Oktob. 5-dikéig, megirtuk közelébb költ ujságunkban).

A' Korfui Ujságban illy Czikkely találatott Oktober 6-dikán: — „

„Örömmel értettük, hogy a' Tripolisban lévő Nagybritanniai Consúl Warrinton Oberster úr, némelly itt lévő barátainak olly jelentést tett, hogy Anglus Májor Laing úr, az illy sokáig hijába kerestetett Timbuktu nevű városra, Afrikának belső részén, végezetre szerentsésen rá talált és éppen oda eljutott legyen. Ez a' megrettenni nem tudó 's a' szerentsétől láthatóképpen segítettett Utas, Sudánban találta-fel az esmeretlen világ' kereskedésének ezen piatzát, melly törekedés már ő-előtte illy sok nevezetes Európai Utasoknak (millyenek voltak, Hornemann, Mungo-Park, és sok mások) halálát okozta. Őtet a' Fejedelem nagyon jó szívvel fogadta, 's mikor eljött onnét egy Scheik vezérlése alatt számos kíséretet adott mellé bátorságnak 'akáért, melynek oltalma alatt ő egész a' Tripolisi partokig vezetődne.“

B e l g i u m.

A' Belga Utasokról is igen nevezetes történetet olvasunk a' Belgiumi Státusújságban. Ezen történet Jáva szigeten fordult elé, két nevezetes, természetvizsgáló Utasokkal, kiket a' Státus küldött oda. Egyiknek neve Macklót, egy fiatal, értelmes tudós, ki a' Parangi hegyeken Ásványok' vizsgálásával 's földabrosz-készítéssel töltötte idejét. A' másiknak neve Raalten. Ezek múlt Martzius' utolsó nap-

ján arra határozták magokat, hogy egy Rhinocerosnak, mellyet azon vidéken tartózkodni tudtak, vadászására menjenek. Jól felkészülvén 's elég számos kísérő társakat is vévén magok mellé, ki indultak a' próbára. A' vad állatot nyomozás által próbálták megtalálni. Hanem úgy vették eszékbe, hogy az állat két járást tartott; mellyhez képpeszt a' vadászok is, a' vadnak járásaihoz képpeszt két úton indultak-el, egyiken Macklót, másikon Raalten, mindenikkel több kísérők menvén. Szerentséllenségire Raalten úrnak vala az a' szerentséje, hogy a' keresett állatot megtalálja, 's hogy az a' gyönyörűség is az övé lehessen, hogy ő lött először réá, a' kísérőinél jóval előbbre haladot, őket hátra hagyta; de alig haladhatott 20 lépésnyire, a' Szarvorrú, fektéből felugordván, ordítva egyenesen a' Vadászra rohant, 's orra szarvát neki szegezvén a' levegőbe felvetette, ezt egymásután hétszer tselekedvén, 's valahányszor a' levegőből leesett, mind annyiszor megmarta a' lábait. A' kísérők, kik honni emberek voltak, látván a' Raalten úr veszedelmes történetét, megijedtek, 's hogy ők is arra a' tántzra ne jussanak, mind elfutottak, egyen kívül, ki az első ijedtséget letévén, hirtelen vissza tért 's puskját a' Vadra rá sütötte: de szerentsétlenül, mivel a' puska' tsője ketté hasadt, hanem tsakugyan lett annyi haszna lövésének, hogy a' dördüléstől az állat megijedvén elszaladott, 's a' szerentsétlen Vadást vérében és fél holtan a' földön fetrengve hagyta. A' lövésnek hallására Macklót úr is oda érkezett 's kéz Orvosi segedelemmel volt szerentsétlen úti-társához. Raalten még élt, 's reménség kezdett lenni életben való megtartatásához, a' mit eleintén tellyességgel nem reménlettek. Macklótot igen bátor és markos embernek tartják lenni, 's innét gondolják, hogy ha társától más útra nem tért volna, talám annak

se ütött volna illy szerentsétlenül ki a' dolga.

Francia Ország.

Oktober' 10-dikén egy Frantzia lovas katona érkezett vissza a' maga hazájába Lyonba, ki a' Császári időbeli 19-dik Lovas Regimentből való volt, 's a' ki 1813 az Oroszokhoz fogságra estvén, azolta, mint Szolga, Sibiriában lakott, 's több esztendők óta legkissebbet se hallott az Európai történetekről. Több társakkal tért vissza Sibiriahól, kik között 8-tzan Bavarusok és Szakszoniaiak voltak; ezek Berlinben váltak-el tőlle. Azt beszéli, hogy az Orosz birodalomban még most is sok ott maradott Frantzia katonák vagynak életben.

Bavária.

Monachiumból ezeket jelenti az ott kijövő Ujság Okt. 20-dik napjáról: „Az Özvegy Királyné ő Felsége, ki e' napokban Tegernseeből, Familiájával együtt vissza jött vala, ma estvéli 6 órakor ismét vissza ment Tegernseebe az egyik leányával Mária Princzaszsonnyal. —

„A' más két leányai, tudniillik Sofia Császári Fő Herczegaszszony és Ludovika Királyi Princzaszszony ugyan ezen estve a' Monachiumi Nemzeti theátromot tisztelték-meg jelenléteikkel, hol: Das unterbrochene Opferfest játszodtatott. Alig mutatták-meg ezen Fő Aszszonyságok magokat a' Király és Királyné ő Felségek mellett a' közbelső lozsiban, a' dobok és trombiták azonnal három vers béli harsozással, 's a' nép sokáig tartó örvendező Eljen kiáltozásokkal köszöntötte kedves Vendégeit. A' theátrom' háza gazdagon ki volt világositva. —

„Oktob. 19-dikén Sofia Császári Fő

Herczegné is vissza ütozott Ludovika K. Princzaszszonnyal egyetemben Tegernseebe, hogy ott még néhány napokat töltvén, azután onnét Béts felé vissza induljon.

Béts.

A' mult Szombaton Okt. 27 kén nagy Méltóságú, és Fő Tisztelendő Tusnádi Kováts Miklós Erdélyi-Megyés Püspök Úr ő Ex.jának szerentséje volt, belső titok Tanátsosi Hitét-Felséges Urunknak Szentséges szine előtt kegyelmes Kezeibe le tenni.

A' pénzfolyamat Október' 31-dikén; közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	91 7/8
Az 1820-béli sorsosok,	— —
Az 1821-béli hasonlók,	117 7/8
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji,	45 7/8 for. keltek, mind C.ben.
A' Bankó Aktziák keltek	1083 9/10 forinton.
Conv. Pénzben.	

A' marha husnak fontja Bétsben, a' folyó Novemberben 7 ezüst vagy 17 és 1/2 V. Cz. krajtzárokon méretik.

Magyar Ország.

Pestről, Oktober 27-dikén: —

Ts. Ns. Zemplény Vármegyében Méltós. Szilassy Jósef Administrátor Úrnak Kormányozása alatt a' f. hónap 15-dikén, és következő napokon tartatott a' Vármegyebeli Tiszt-Uraknak megújítása. Erre temérdek sokasággal gyült össze a' Nemesség, és a' szokás 's Méltós. Administrátor Úrnak elintézése szerént, szabad felkiáltás általvitte végbe a' választást; a' sokaság miatt egy rész a' szalában, másik az udvarban, harmadik a' Vármegye háza előtt öszveregelvén kiáltozá a' válasz-

tandó nevét. Az első, és második napi választásnak kimenetele ez: első All-Ispány lett Méltóságos Báró Vay Miklós, a' boldogult B. Vay Miklós Generálisnak fia: második All-Ispány lett T. T. Szirmay József Úr; Fő Jegyző T. Csabai Dókus László Úr; Tiszti Fő Ügyvédő Udvari Kossuth András Úr; Fő Szolga-Bíráknak a' Járások szerint választottak: T. Szemere Péter Úr; T. Nemesvázi Tomsis István Úr; T. Szentiványi Károly Úr; T. Geleji Kolozsy Károly Úr; T. Szemere József Úr; T. Vas Antal Úr.

Nagy-Váradról. Ő Császári Kir. Fő-Herczagsége a' Nándor-Ispány mindenkör Hazánk' boldogságára's diszére törekedő kegyelemmel megparantsolá: hogy ezen a' nyáron is T. T. Nagy Pál Professor Úr felvigyázása alatt ezen híres Magyar Fő-Városnak, elpusztult régi épületei ismét nap fényre hozattassanak. Ezen munka olly szerentséssén folytattatott: hogy a' Zsidó templom előtt lévő útszán egy hajdan nagy templom fundamentomára találnának, mellynek Sanctuariuma hosszában 6 szélességében 3 ölre terjed. Itt 27 Emberek' tetemei találtattak. Hihető hogy régenten is, valamint a' mai időben, csak a' Fő Papokat szokták a' Sanctuariumba temetni. Magában a' templom derekában csak két familiai kriptát vehettek fel, mivel itt a' Zsidó iskola áll, melly alatt sorban jönnek az égetett téglákból kirakott külömb külömb familiai kripták. A' Zsidó iskola' ajtaja előtt ki ásott két sirban találtatott egy diszesen kivágott, ki álló nagy Gothus betűkkel jelelt veres Márványtábla, a' másikban egy égetett veres téglá, mellybe Monogramma van metszve; úgy szinte bársony ruha darab, és arany

's ezüst szálakból készült pántlika, mellyen varrva van két megaranyozott ezüsttsat: ugyana' templom hosszában felnyitattak huszonkét Sirboltozatok, mellyekben Arany, és ezüst sinórok, és tsipke darabok találtattak, úgy harmincz darab ezüst pénzek, úgy mint: Sz. Lászlóé, II. Béláé, Második Andrásé hihetősebben, mivel a' kereszt, mint kereszties háború czimere, az egyik lapját ékesíti, Harmadik Andrásé, Robert Károlyé, Első Mária Királynéé, 'Sigmondé, Első Ulászlóé, Első Mátyásé. Második Ulászlóé, Második Lajosé, Első Ferdinandé; kinek uralkodása alatt történt ezen nagy várnak a' Törökök által végső pusztulása. Ezen régipénzek, úgy más talált régiségek, öszvesen nyolczvanegy darabokban, a' Nemzeti Magyar Muzeumnak által adattak. Minden talált, vagy ez után találandó régiségeknek környülállásos leírását, Nagy-Váradnak viszontagságaival szándékozik Magyarúl a' T. Professor Úr a' Hazával bővebben megismeríteni, midőn az ásásnak egészen végeleszen.

J e l e n t é s.

Hartleben Adolf, Könyvárosnál Pesten, a' Váczi utzában a' Hét Választó Fejedelem nevű Vendégfogadó' irányában a' jövő Leopoldi-Pesti-Vásárra tökéletesen el fog készülni:

Német-Magyar, és Magyar-Német
S z ó k ö n y v.

A' többek között Holtzmann, Scheller, Páriz-Pápai és Márton után dolgozva, mind a' két Nemzet' hasznára kiadatott. Két Kötet, nagy medián 8 ad rétbén, száz árkusra terjed. Pesten, 1827. köttetlen 5 forint, 30 kr., keménykötésben 6 for. ezüst pénzben.